

KORUNK SZAVA

archivum 94
1938. dec. 15.

IDŐ ELŐTT záródtak be a *Táj- és Népkutató Központ* kiállításának kapui. Ha azt kérdezzük, hogy a december közepéig tervbe vett kiállítás miért oszlott fel ilyen hirtelen, már tíz nappal hamarabb, nem tudunk kielégítő választ kapni.

A *Korunk Szava* legutóbbi számában emlékeztünk meg a kiállításról, annak anyagáról és a rendező testület munkásságának jelentőségéről. Ma, amidőn magyar életünk egyik legnagyobb problémája a földreform, a *Táj- és Népkutató Központ* bátran állott a probléma orvoslásának szolgálatába. Alapos felkészültséggel jelent meg ez az „intézményesített falukutatás”, amely már csak azért sem nevezhető egyoldalúnak, vagy elfogultnak, mert hiszen a Statisztikai Hivatal szabályszerű adataira építette megállapításait.

Ezek után nem is csodálható, hogy a sajtó örömmel üdvözölte a kiállítást és oázist látott benne. Éppen ezért csak egy szerény kérdést szándékszunk feltenni: Ha a kiállítás nem volt megfelelő, akkor miért engedélyezték, ha pedig jó volt, miért zárták be?

Ha *Táj- és Népkutató Központ* is megszűnt, mint hivatalos szerv, ez azonban nem jelenti a falukutatás halálát és főképpen nem a földbirtok-eloszlási kérdések megszűntét.

A munka csendben folyik tovább. Legfőbb irányítója *Győrffy István* egyetemi tanár, a munka színtere pedig a vezetése alatt álló intézet lett.

Az ő személye a biztosítéka annak, hogy a mindinkább égetővé váló földkérdés nem fog elaludni, mert benne szakértő került a megteelő helyre.

ifj. Gyimesy Béla

archivum : 94